

Zdi

Robert Křesťan

Pokorná tvář ženy
rozbrázděná jmény,
semletá mlýny, pomačkaná
bukovými kmeny.

Kropenatá stíny
neurčité viny,
břicho jak hrouda podupané,
rozmáčené hlíny.

Nekonečný příběh
o padajících zdech.
Nestojím, láska malovaná,
za jediný tvůj vzdech.